

מחטבחה של מחפלת

מתכונים לחיים טובים יותר

עלון 83 כח סיון תשע"ח 11.06.18

בין המילים (או ה'מילים')

מדור הזווית האישית מתחלק לשניים: התחלה של נושא 'דור ה-Y' ומהו משוגע. בהמשך עצת השבוע, ומדור חידושים מעניינים. מעניין אותי עם איזה מהמדורים תתחברו ותיישמו.

זווית אישית - חלק א

ומצד שני ההתבגרות הנפשית, הבשלות הרגשית, הולכות ומתאחרות. הקדמת ההבשלה הביולוגית נמצאת במעין מסלול האצה על חשבון הילדות.

תקופת ה'מורטוריום' [בלשון הפסיכולוגיה] שהייתה בעבר תקופת ביניים קצרה בין ההתבגרות ובין הבגרות, הולכת בהדרגה ומתארכת (לעיתים לעשור והרבה יותר וכך), ובמקרים רבים אין במהלכה כלל הבשלה לקראת חיים עצמאיים. מסתבר שגיל שלוש, שנחשב רק לפני חצי מאה לאמצע החיים, מסמן היום את תחילת החיים הבוגרים. המשמעות היא שבני העשרים של היום הם בעצם 'בני טיפ-עשרה' על כל המשתמע מכך.

היה אפשר לצפות שדור שגדל בתרבות דמוקרטית פתוחה, שנחשף מילדות לזרם של מידע חופשי ושקיבל יחס של כבוד מגיל צעיר, יתבגר נפשית מהר יותר מדורות שקדמו לו. בפועל קרה בדיוק להפך.

בשלהי שנות התשעים הובחן כי סטודנטים באוניברסיטה חושבים ומתנהגים בצורה ילדותית. הסוגיה נבדקה באופן אמפירי במאות סקרים וראיונות מקיפים התגלתה האמביוולנטיות של הצעירים בנוגע לכניסתם לעולם המבוגרים. 60 אחוזים מהנשאלים הודו שהם 'מרגישים בוגרים ולא בוגרים בו-זמנית'. אם בדורות קודמים הגעה לבגרות נתפסה כהישג, כמשהו ששואפים אליו, הצעירים של ימינו רואים בה סוג של כלא, שלב שבו מתמסדים ומאבדים את החופש והכיף, שלב משעמם שעדיף לדחותו ככל הניתן.

מדובר בשינוי דרמטי, שכן העשור השלישי בחיים, שהוקדש בעבר לתהליך ההתמסדות (נישואים, ילדים, והתחלת קריירה מסודרת) נדחה. ברור ששנוי זה גורם למהפכה סוציולוגית ותרבותית.

עד כאן התשתית. המשך יבוא.

מזה זמן מה אני קוראת ושומעת הרצאות בנושא 'דור ה-Y' שמכונה גם 'דור ה-Z', וחשבתי לשתף זאת בעלון. הנושא מורכב ומעניין עד מאד. אנסה להבהיר את הסוגיה באופן אובייקטיבי, עד כמה שאוכל, ומדי פעם להכניס גם את דעתי. אני מתלבטת האם להביא את הדברים התיאורטיים שעלולים לשעמם חלק מהקוראים, או סיכומים שבהכרח ישקפו את הגישה שלי. אשמח לשמוע משובים, כך אוכל לנווט בין הרצונות. כמובן שהדברים מתייחסים לארה"ב, אבל, איך לא, משפיעים ונכונים לכל התרבות המערבית. כשהיו שינויים מהותיים אציין אותם.

נצא לדרך עם מחשבה משלי: מעניין שבחירת שמם של הדורות היא שתי האותיות האחרונות שבשפה האנגלית. האם המשמעות היא שזה הסוף, שאחרי זה אין שום דבר?

נתחיל: השנים 1943-1960 מאופיינים באידיאליזם - אמונה באמריקה הכל יכולה. מחשבה שאין דבר העומד בפני הרצון וההשקעה. לכל אחד סיכוי להצליח אם רק יתאמץ מספיק.

התחלת כינויי דור באות אנגלית הוא דור ה-X. בשנים 1961 - 1981, שנים של התפכחות, מרידה בדור הנפילים. אלה שנולדו לקראת סוף העידן מחוברים לעולם טכנולוגי של מחשבים אישיים, כשהטכנולוגיה משתנה ללא הרף.

דור ה-Y, השנים 1982 - 2004. מלחמת תרבות, ערכים שמשתנים ללא הרף. נקראים בשמות נוספים המשקפים את היחס אליהם: 'דור המילניום', 'הדור האבוד', 'דור הקנגרו', 'דור הבומרנג'. [אתייחס לשמות בהרחבה בהמשך.]

ולבסוף דור ה-Z. 2005 - הווה.

נכנס קמעה להכרת המושגים.

ילד בגוף של מבוגר: בשנים האחרונות קורה בעולם המערבי דבר מפתיע: מצד אחד אריכות חיים, ההתבגרות הביולוגית מקדימה,

כותרת של מודעה בעיתון של היום [יום שני] צדה את עיני: לקראת פסגה. מפתח טילים ארוכי טווח או אסטרטג ארוך טווח. 'משוגע או מתוחכם'.

כתבתי כבר בעלוני קודמים שאין לי מושג בפוליטיקה. אני לא מבינה, ולכן גם בדרך כלל לא מתעניינת. אפילו שמחה שאני לא צריכה לחוות דעת ולבחור מה ומי צריך לעשות. דווקא על רקע זה משעשע אותי לראות איך מהלכים לא צפויים טופחים על פניהם של המומחים למיניהם. העולם כולו רעש וגעש לפני הבחירות האחרונות בארה"ב, התקשורת הזהירה והפחידה מפני בחירה בטרמפ עם כינויים החל ב'צבעוני' וכלה ב'משוגע' שיחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו.

למרות הכל ועל פי כן, טרמפ נבחר, וראה זה פלא, ומאז ועד היום השמש עדיין זורחת בכל בוקר, ואנחנו יוצאים לעבודת יומנו כתמול שלשום, בקיצור, עולם כמנהגו נוהג. אני לא מתיימרת

לפסוק האם טרמפ טוב לעולם או לא, כי כאמור אין לי מושג. מה שאני רוצה לומר הוא שגם למשוגעים יש מקום ותפקיד בעולם, שלפעמים השפויים לא יכולים למלא. דוד המלך הגיע למסקנה הזו אחרי ששאל למה נבראו משוגעים. והוא הבין זאת על בשרו כשנתפס על ידי מלך לכיש והעמיד פנים של משוגע (ילקוט שמעוני שמואל א רמז קלא).

המנהיג המשוגע, הלא נורמלי, לא מחויב לתקנות והסדרים שהפוליטיקה מכתובה, הוא משוחרר מכבלים של הליכה בתלם וכפיפה לדעת קהל שהיום שואגת ומחרישה אוזניים. והרי כך הגדירה התורה 'מלך פורץ גדר', כמובן שהמנהיג שלנו כפוף לריבונו של עולם. אבל, אם הקב"ה אפשר לו להיבחר ברור שהוא האדם הנכון במקום הנכון, כרגע.

וכך, מתממשת פגישה בין המשוגע מצפון קוראה עם הצבעוני מארה"ב, דבר שלא קרה בין כל ה'נורמליים' קודמים.

מדור חידושים מעניינים

נדמה לי שאפשר לומר שהתמכרנו למגבונים הלחים, אנו משתמשים בהם המון לכל מיני מטרות, כמובן בראש ובראשונה בהחלפת הטיטולים.

מחקר חדש טוען שיכולה להיות השפעה בריאותית לא קטנה על הילדים שלכם. לסכן תינוקות בתגובות אלרגיות על ידי פגיעה באיזון [לא באוזון שמקיף את כדור הארץ] של השכבה הטבעית המגנה של העור. הממצאים נכונים במיוחד כשזה נוגע לילדים בעלי נטייה גנטית לפתח אלרגיות, שקשורה לתופעות כמו אקזמה - שמשפיעה אצל שליש מהילדים הסובלים מאלרגיות. נו נראה עם מישהו מהקוראים ישנה משהו לנוכח המחקר.

עצת השבוע

כל מי שמגדל צמחים בבית מכיר את הצביטה בלב כשאחד נובל. לרוב זה קורה משום שאנחנו שוכחים להשקות אותם. אם נראה שהפרחים שלכם בשלבי גסיסה, אל תמהרו לזרוק אותם. הנה פיתרון פשוט להחזיר אותם בקלות לחיים עם חומרים שיש לכולנו במטבח.

קחו: קליפת בננה, שלוש ארבע כפות קפה טחון, וקליפות ביצים. שימו את כל המרכיבים בבלנדר, הוסיפו מים עד לרבע מגובה המיכל וערבלו. מרחו את התערובת שיצרתם על האדמה סביב הצמח וראו כיצד הוא חוזר לחיים.

